

La Sofia i les bones accions

En un poblet tranquil envoltat de prats i arbres frondosos, vivia una nena de sis anys anomenada la Sofia. La Sofia era una nena molt especial que des de molt petita tenia un somni gran: volia ajudar a la gent de totes les maneres possibles quan fos gran.

Un dia de primavera, mentre jugava al seu jardí, la Sofia va veure una vella senyora que intentava arreglar el tancat trencat del seu jardí. La Sofia, sense pensar-s'ho dues vegades, va córrer a ajudar-la. Amb un martell petit i moltes ganes, la Sofia va ajudar la senyora a reparar el tancat. “Gràcies, petita! Ets molt amable,” va dir la senyora amb un somriure.

Aquella bona acció va fer pensar la Sofia. “I si pogués fer alguna cosa cada dia per ajudar als altres?” va pensar. Així va néixer la idea del “Jardí de les Bones Accions”. La Sofia va decidir plantar un jardí especial on cada flor representaria una bona acció.

Cada matí, la Sofia sortia a buscar alguna manera de ser útil. Un dia va ajudar el carter a repartir cartes quan va veure que tenia massa feina. Un altre dia va preparar galetes per als bombers del seu poble, per agrair-los la seva valentia i dedicació.

Per cada acció bona, la Sofia plantava una nova flor al seu jardí. Hi havia tulipes per les vegades que ajudava els seus veïns, margarides per a quan compartia els seus joguets amb els nens que no en tenien, i roses per a les tardes que passava llegint contes als avis de la residència.

El jardí de la Sofia va començar a créixer i a fer-se famós al poble. La gent venia de tot arreu per veure les boniques flors i conèixer la petita gran heroïna. La Sofia va ensenyar a tots que no importa quina edat tinguis, sempre pots fer la diferència.

Un dia, l'alcaldeessa del poble va visitar el jardí. Impressionada per l'esforç i la bondat de la Sofia, va decidir crear un dia festiu anomenat "El dia de les Bones Accions", on tots els habitants del poble dedicarien el dia a fer bones accions, inspirats per la petita Sofia.

Amb el temps, el jardí de la Sofia no només va florir amb més i més flors, sinó també amb l'amistat i l'agraïment de totes les persones que ajudava. La Sofia va créixer sabent que el seu somni de fer del món un lloc millor era possible, una bona acció a la vegada.

I així, la Sofia va continuar inspirant a la gent del seu poble i d'arreu, demostrant que l'edat és només un número i que les bones accions sempre fan florir la bellesa i la bondat al món.